

JC/GL/2014/01

22. joulukuuta 2014

Yhteiset ohjeet

rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnan
koordinointijärjestelyjen yhdenmukaistamiseen liittyvästä
valvontakäytäntöjen lähentämisestä

Sisältö

Yhteiset ohjeet rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnan koordinoitijärjestelyjen yhdenmukaistamiseen liittyvästä valvontakäytäntöjen lähentämisestä	3
Näiden ohjeiden status	3
Raportointivaatimukset	3
I osasto – Aihe ja soveltamisala	4
II osasto – Kartoitusten menettely, yhteistyörakenne ja koordinoitijärjestelyt	5
Kartoitusten menettely	5
Yhteistyörakenne	6
Koordinoijan ja toimivaltaisten viranomaisten väliset kirjalliset koordinoitijärjestelyt	7
III osasto – Tietojenvaihdon koordinointi jatkuvassa toiminnassa ja kriisitilanteissa	8
Laajuus ja tiheys	8
Tietojen kerääminen	8
Viestintäkanavat	9
Viestintä rahoitus- ja vakuutusryhmittymän kanssa	9
Viestintä kriisitilanteissa	9
IV osasto – Rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvontaan liittyvä arviointi	9
Rahoitus- ja vakuutusryhmittymän rahoitustilanteen arviointi	9
Vakavaraisuuteen liittyvien toimintaperiaatteiden arviointi	10
Riskikeskittymän arviointi	10
Keskinäisten liiketoimien arviointi	11
Sisäisen valvonnan ja riskienhallintajärjestelmien arviointi	12
V osasto – Valvonnan suunnittelu ja valvontatoimien koordinointi jatkuvassa toiminnassa ja kriisitilanteissa	12
Valvontatoimien suunnittelu ja koordinointi	12
Koordinoitu toimintasuunnitelma	13
Tehtävänjako ja tehtävien siirtäminen	13
Valmiussuunnittelu	13
VI osasto – Toimivaltaisten viranomaisten päätöksentekomenettelyt	14
Kuulemisprosesseissa käytettävät menettelyt	14
Sopimusprosesseissa käytettävät menettelyt	14
Poikkeuksien vuosittaisessa uudelleenarvioinnissa käytettävät menettelyt	15
Täytäntöönpanotoimenpiteiden koordinoinnissa käytettävät menettelyt	16
VII osasto – Loppumääräykset ja täytäntöönpano	16

Yhteiset ohjeet rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnan koordinoitijärjestelyjen yhdenmukaistamiseen liittyvästä valvontakäytäntöjen lähentämisestä

Näiden ohjeiden status

Tämä asiakirja sisältää ohjeet, jotka on laadittu Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan ja 56 artiklan 1 alakohdan; Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1095/2010 eli Euroopan valvontaviranomaisista annettujen asetusten nojalla. Euroopan valvontaviranomaisista annettujen asetusten 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan näitä ohjeita.

Ohjeissa esitetään Euroopan valvontaviranomaisten näkemys asianmukaisista Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä olisi sovellettava tietyllä alalla. Toimivaltaisten viranomaisten, joita nämä ohjeet koskevat, olisi noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne asianmukaisesti valvontakäytäntöihinsä (esimerkiksi muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontasääntöjään tai valvontamenettelyjään), myös silloin, kun ohjeet on osoitettu ensisijaisesti laitoksille.

Raportointivaatimukset

Euroopan valvontaviranomaisista annettujen asetusten 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asianomaiselle Euroopan valvontaviranomaiselle **23. helmikuuta 2015 mennessä**, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä esitettävä perustelunsa, mikäli ne eivät noudata ohjeita. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, asianomainen Euroopan valvontaviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset lähetetään osoitteeseen compliance@eba.europa.eu, ficodguidelines.compliance@eiopa.europa.eu ja

compliance.ficod@esma.europa.eu. Viitteeksi merkitään ”JC/GL/2014/01”. Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden tai suositusten noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta.

Ilmoitukset julkaistaan Euroopan valvontaviranomaisten verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

I osasto – Aihe ja soveltamisala

1. Näillä ohjeilla täytetään direktiivin 2002/87/EC¹(finanssiryhmittymädirektiivi) 11 artiklan 1 kohdassa asetettu vaatimus, jonka mukaan Euroopan valvontaviranomaisten on laadittava yhteiskomitean välityksellä ohjeita, joiden tarkoituksena on lähentää valvontakäytäntöjä valvonnan koordinoitijärjestelyjen yhdenmukaistamiseksi direktiivin 2013/36/EU² 116 artiklan ja direktiivin 2009/138/EY³ 248 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
2. Ohjeilla pyritään selkeyttämään ja tehostamaan toimivaltaisten viranomaisten välistä rajat ylittävää ja monialaista yhteistyötä sekä täydentämään mahdollisten alakohtaisten kollegioiden toimintaa niissä tapauksissa, joissa rajojen yli toimiva ryhmä on määritetty direktiivin 2002/87/EY mukaiseksi rahoitus- ja vakuutusryhmittymäksi. Näillä ohjeilla pyritään myös tasapuolistamaan sisämarkkinoiden toimintaedellytyksiä varmistamalla valvonnan koordinoinnin johdonmukaisuus.
3. Direktiivin 2002/87/EY 11 artiklan 1 kohdassa säädetään lisävalvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen (koordinoijan) tehtävistä ja vaaditaan, että kyseisen viranomaisen ja muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten ja tarvittaessa muiden toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava koordinoitijärjestelyjä.
4. Ohjeet osoitetaan direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 16 kohdassa määritellyille toimivaltaisille viranomaisille ja EKP:lle neuvoston asetuksen 1024/2013/EU 4 artiklan mukaisesti.
5. Ellei toisin mainita, näissä ohjeissa olevat viittaukset koskevat direktiivin 2002/87/EY asiaa koskevia säännöksiä.

¹Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

²Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

³Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

II osasto – Kartoitusten menettely, yhteistyörakenne ja koordinoitijärjestelyt

6. Kartoituksessa kerätään ja analysoidaan tiedot, joiden perusteella voidaan selvittää direktiivin 2002/87/EY 3 artiklan mukaisesti rahoitus- ja vakuutusryhmittyminä toimivat yritykset, joiden osalta toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava lisävalvontaa valvonnan koordinoitijärjestelyjen avulla direktiivin 2002/87/EY 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Kartoitusten menettely

7. Koordinoijan olisi toteutettava kartoitusmenettely yhteistyössä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotka ovat antaneet toimiluvan rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluville säännellyille yrityksille. Tällaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä kartoitusmenettelyn tuloksia määrittäessään rahoitus- ja vakuutusryhmittymän organisaation, laajuuden ja monimutkaisuuden perusteella, missä määrin lisävalvontaa toteutetaan.
8. Kartoitusten menettelyä toteutettaessa olisi otettava asianmukaisesti huomioon direktiivin 2002/87/EY 4 artiklassa kuvattu määrittämisprosessi. Kartoitusten menettelyn tuloksia olisi lisäksi käytettävä rahoitus- ja vakuutusryhmittymän määrittämisprosessin vuotuisissa päivityksissä.
9. Kartoitusten menettelyyn pitäisi kuulua sellaisten tietojen kerääminen ja analysointi, joiden perusteella voidaan selvittää, minkä toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava koordinoitijärjestelyä direktiivin 2002/87/EY 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
10. Jotta kartoitusmenettelystä saataisiin hyvät tulokset, koordinoijan olisi varmistettava seuraavien ehtojen täyttyminen:
 - a) rahoitus- ja vakuutusryhmittymä on jo määritetty direktiivin 2002/87/EY 4 artiklan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten yhteistyön avulla
 - b) alakohtainen kollegio on jo perustettu direktiivin 2013/36/EU 116 artiklan tai direktiivin 2009/138/EY 248 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja koordinoija on nimetty direktiivin 2002/87/EY 10 artiklan mukaisesti.
11. Kartoitusten menettelyssä olisi
 - a) otettava huomioon alakohtaisten kartoitusmenettelyjen tulokset
 - b) keskityttävä alojen välisiin kytköksiin, kuten läheisiin sidoksiin ja omistusyhteyksiin rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvien säänneltyjen yritysten, ryhmittymän

omistusyhteisön tai muiden rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvien valvonnan kannalta merkityksellisten yritysten välillä.

12. Jotta koordinoija voisi laatia alustavan kartoituksen ja toimittaa sen asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille, sen olisi käytävä vuoropuhelua valvontavaltaansa kuuluvan rahoitus- ja vakuutusryhmittymän johdossa olevan säännellyn yrityksen kanssa; jos rahoitus- ja vakuutusryhmittymän johdossa ei ole säännelty yritys, koordinoijan olisi käytävä vuoropuhelua rahoitus- ja vakuutusryhmittymän johdossa olevan yrityksen lisäksi myös direktiivin 2002/87/EY 10 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun valvontavaltaansa kuuluvan säännellyn yrityksen kanssa.
13. Kartoitusta olisi päivitettävä säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa. Päivityksessä olisi otettava huomioon rahoitus- ja vakuutusryhmittymän rakenteessa tapahtuneet muutokset. Alkuperäiseen kartoitukseen tehdyt päivitykset olisi jaettava kaikille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille.
14. Kartoituksessa olisi otettava huomioon kaikki ryhmään kuuluvat valvonnan kannalta merkitykselliset yritykset ja siinä olisi ilmoitettava kunkin säännellyn yrityksen osalta erikseen, kumpaan seuraavista yritysluokista se kuuluu:
 - a) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset tai
 - b) luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset.
15. Edellä 14 kohdassa mainittujen valvonnan kannalta merkityksellisten yritysten osalta kartoituksessa olisi eriteltävä
 - a) kaikki Euroopan talousalueella toimivat tytäryhtiöt
 - b) Euroopan talousalueella sijaitsevat sivukonttorit, jotka ovat niihin sovellettavien alakohtaisten direktiivien määritelmän mukaisesti merkittäviä paikallisten markkinoiden tai alakohtaisen ryhmän kannalta
 - c) alakohtaisen ryhmän kannalta merkitykselliset Euroopan talousalueen ulkopuolella toimivat tytäryhtiöt ja sivukonttorit ja
 - d) luettelo direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 11 ja 12 kohdassa tarkoitetuista asiaankuuluvista ryhmäsisäisistä omistusyhteyksistä.
16. Koordinoijan olisi tehtävä kartoitus liitteessä 1 olevan mallin mukaisesti.

Yhteistyörakenne

17. Koordinoijan olisi kartoituksen tulosten perusteella päätettävä, onko sen tehtävien täyttämiseksi ja toimivaltaisten viranomaisten riittävän yhteistyön aikaansaamiseksi

tarpeen lisätä direktiivin 2013/36/EU 116 artiklan tai direktiivin 2009/138/EY 248 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustetun alakohtaisen kollegion esityslistalle asiaa koskeva kohta tai ottaa käyttöön muita menettelyyn liittyviä järjestelyjä. Tällaisia järjestelyjä voisivat olla rahoitus- ja vakuutusryhmittymien lisävalvontaa käsittelevät erilliset kokoukset tai muut asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten väliset säännöllisen yhteydenpidon muodot. Koordinoinnin olisi kutsuttava Euroopan valvontaviranomaiset keskeisiin kokouksiin ja otettava ne mukaan muuhunkin asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten väliseen säännölliseen yhteydenpitoon.

18. Lisävalvontaan liittyvissä kokouksissa tai toimissa olisi oltava riittävä määrä osallistujia, jotta niiden tavoitteet saavutettaisiin. Koordinoinnin olisi varmistettava, että muut toimivaltaiset viranomaiset saavat kohtuullisessa ajassa kaikki tarvittavat tiedot toimista ja alakohtaisen kollegion tuloksista.

Koordinoinnin ja toimivaltaisten viranomaisten väliset kirjalliset koordinoitijärjestelyt

19. Alakohtaista valvontaa koskevia kirjallisia koordinoitijärjestelyjä olisi täydennettävä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien tehokkaan lisävalvonnan helpottamiseksi mahdollisesti tarvittavilla lisäjärjestelyillä.
20. Lisäjärjestelyissä olisi otettava huomioon rahoitus- ja vakuutusryhmittymien luonne, laajuus ja monimutkaisuus. Kirjallisia järjestelyjä täydentävien lisäjärjestelyjen olisi katettava ainakin kriisitilanteissa noudatettavat menettelyt, joissa olisi tiivistettävä yhteydenpitoa ja reagoitava tavallista nopeammin.
21. Koordinoinnin ja toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtoehtoisesti sopia uusien kirjallisten koordinoitijärjestelyjen luomisesta rahoitus- ja vakuutusryhmittymien tasolla. Uusien järjestelyjen olisi katettava tietojenvaihdon laajuus ja tiheys. Niissä olisi viitattava kohtiin 24 ja 25 jatkuvan toiminnan ja kriisitilanteiden koordinoinnin ja tietojenvaihdon osalta sekä 33 kohtaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymien rahoitustilanteen arvioinnin osalta.

Koordinoitijärjestelyt kolmansien maiden valvontaviranomaisten kanssa

22. Jos rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluu kolmansissa maissa toimivia merkittäviä yrityksiä, koordinoinnin olisi otettava kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset mukaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymää koskeviin koordinoitijärjestelyihin, joihin sovelletaan direktiivin 2002/87/EY 19 artiklaa, vastaavaa valvonnan lähestymistapaa koskevia alakohtaisia sääntöjä sekä vastaavia luottamuksellisuutta koskevia järjestelyjä.

III osasto – Tietojenvaihdon koordinointi jatkuvassa toiminnassa ja kriisitilanteissa

Laajuus ja tiheys

23. Toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojenvaihdon olisi katettava kaikki asiaankuuluvat tai olennaisen tärkeät tiedot, jotka ovat tarpeen direktiivin 2002/87/EY 11 artiklassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen. Tietojenvaihdon olisi tarvittaessa katettava tiedot, jotka ovat merkityksellisiä direktiivin 2002/87/EY 9 artiklan b kohdan mukaisen rahoitus- ja vakuutusryhmittymien stressitestin kannalta.
24. Koordinoijan ja toimivaltaisten viranomaisten välisessä tietojenvaihdossa olisi otettava huomioon asianomaisten valvontaviranomaisten tarpeet. Koordinoijan olisi tiedonkulkua koordinoimissaan otettava asianmukaisesti huomioon rahoitus- ja vakuutusryhmittymän valvottavien yritysten luonne, niiden merkitys ryhmittymän sisällä sekä niiden paikallisten markkinoiden merkittävyys.
25. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sovittava säännöllisen tietojenvaihdon tiheydestä, muodoista ja siinä käytettävistä malleista. Koordinoijan ja toimivaltaisten viranomaisten olisi sovittava malleista, erityisesti niistä malleista, joita käytetään riskikeskittymiä ja keskinäisistä liiketoimia koskevien tietojen keräämisessä.
26. Jos toimivaltainen viranomainen saa asiaankuuluvia tietoja koskevan pyynnön toiselta toimivaltaiselta viranomaiselta, sen olisi viipymättä toimitettava tiedot. Muut olennaisen tärkeät tiedot, jotka voivat vaikuttaa koko ryhmittymän tai sen yksittäisen yrityksen rahoitusasemaan, olisi ilmoitettava koordinoijalle tai asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman nopeasti.

Tietojen kerääminen

27. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kerättävä tietoja valvomistaan yrityksistä ja toimitettava ne koordinoijalle ja muille toimivaltaisille viranomaisille, ellei ole otettu käyttöön erityisjärjestelyjä, joissa toinen toimivaltainen viranomainen kerää asianomaiset tiedot edellä tarkoitetuilta yrityksiltä.
28. Koordinoijalla olisi oltava vastuu rahoitus- ja vakuutusryhmittymää koskevista tietopyynnöistä. Koordinoijan ja toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että jo käytössä olevaa lakisääteistä raportointia käytetään mahdollisimman paljon ja että vältetään raportoinnin päällekkäisyys.

Viestintäkanavat

29. Toimivaltaisten viranomaisten ja koordinoijan olisi harkittava useita eri viestintäkanavia (muun muassa kollegioiden kokoukset, viralliset kirjeet, sähköpostiviestit, puhelinkeskustelut, videopuhelut, puhelin- ja videoneuvottelut sekä verkkofoorumit) ja sovittava siitä, mitä viestintäkanavia käytetään rahoitus- ja vakuutusryhmittymää koskevien tietojen keräämiseen ja levittämiseen. Kaikkien luottamuksellisten ja arkaluonteisten tietojen jakamiseen olisi käytettävä suojattua viestintäkanavaa. Jos suojattuja verkkopohjaisia viestintäfoorumia on käytettävissä, toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä erityisesti niitä.

Viestintä rahoitus- ja vakuutusryhmittymän kanssa

30. Koordinoijan olisi vastattava viestinnästä ryhmän johdossa olevan emoyrityksen kanssa tai, jos emoyritystä ei ole, sen säännellyn yrityksen kanssa, jonka taseen loppusumma on suurin ryhmän suurimmalla finanssisektorilla. Toimivaltaisen viranomaisen olisi ennen suoraan yhteydenpitoa kyseiseen emoyritykseen tai säänneltyyn yritykseen ilmoitettava asiasta koordinoijalle. Jos ennakoon ilmoittaminen ei poikkeustapauksessa ole mahdollista, toimivaltaisen viranomaisen olisi viipymättä ilmoitettava koordinoijalle viestinnän luonteesta ja tuloksista.

Viestintä kriisitilanteissa

31. Jos toimivaltainen viranomainen havaitseerahoitus- ja vakuutusryhmittymän säänneltyihin yrityksiin vaikuttavan kriisitilanteen, sen on ilmoitettava kriisitilanteesta koordinoijalle ja muille toimivaltaisille viranomaisille, joiden valvomiin yrityksiin kyseinen tilanne voi vaikuttaa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi aina tarvittaessa tehtävä tiivistä yhteistyötä ja vaihdettava aktiivisesti asiaan kuuluvia tietoja. Koordinoijan olisi varmistettava, että Euroopan valvontaviranomaisille ilmoitetaan kaikista asiaankuuluvista muutoksista Euroopan valvontaviranomaisia koskevien asetusten 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

IV osasto – Rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvontaan liittyvä arviointi

Rahoitus- ja vakuutusryhmittymän rahoitustilanteen arviointi

32. Rahoitus- ja vakuutusryhmittymän yleistä valvontaa ja sen rahoitustilanteen arviointia varten koordinoijan olisi käytävä vuoropuhelua asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Koordinoijan olisi arvioitava rahoitus- ja vakuutusryhmittymän

yleinen riskiprofiili ottaen huomioon ryhmän rakenne kartoituksen yhteydessä sovitulla tavalla.

33. Koordinoijan olisi varmistettava, että vuoropuhelussa määritetään
- a) rahoitus- ja vakuutusryhmittymän yritysten keskeiset haavoittuvuudet ja puutteet ottaen erityisesti huomioon niiden toimialojen väliset kytkökset ja
 - b) pääomavaatimusten noudattamiseen, riskikeskittymiin ja keskinäisiin liiketoimiin liittyvät riskinhallinta- ja riskinvalvontakysymykset.

Vakavaraisuuteen liittyvien toimintaperiaatteiden arviointi

34. Koordinoijan ja asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava rahoitus- ja vakuutusryhmittymän säänneltyjen yritysten pääomasuunnittelua koskevat toimintaperiaatteet. Koko ryhmän tasolla suoritettavassa arvioinnissa olisi otettava huomioon vastaavat alakohtaiset ja yksittäisten yritysten tasolla tehdyt arvoinnit ja käytettävä niitä arvioinnin perustana.
35. Näillä arvioinneilla ei rajoiteta alakohtaisen lainsäädännön mukaisten vakavaraisuusvaatimusten soveltamista eikä niissä pitäisi toistaa direktiiviä 2002/87/EY täydentävän Euroopan komission delegoidun asetuksen⁴ mukaista finanssiryhmittymän vakavaraisuuden laskentaa.
36. Koordinoija vastaa ryhmittymän vakavaraisuuteen liittyvien toimintaperiaatteiden arvioinnista. Koordinoijan olisi arviointia laatiessaan otettava huomioon asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten toimittamat arvoinnit tällaisista toimintaperiaatteista.
37. Koordinoijan olisi vakavaraisuuden laskennan yhteydessä kuultava asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia jonkin yrityksen jättämisestä laskelmien ulkopuolelle; ks. näiden ohjeiden kohdan 58 alakohta a.

Riskikeskittymän arviointi

38. Suorittaessaan finanssiryhmittymään kuuluvien säänneltyjen yritysten riskikeskittymien lisävalvontaa koordinoijan olisi tehtävä yhteistyötä asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotta se voisi valvoa, johtavatko riskikeskittymät mahdollisesti leviämiskeskiin finanssiryhmittymässä, eturistiriitoin ja/tai alakohtaisten sääntöjen kiertämiseen.

⁴Komission delegoitu asetus (EU) N:o 342/2014, annettu 21 päivänä tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä finanssiryhmittymien vakavaraisuusvaatimusten laskentamenetelmien soveltamista koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 100, 3.4.2014, s. 1).

39. Koordinoijan ja asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten olisi rahoitus- ja vakuutusryhmittymän rakenteen perusteella päätettävä, onko riskikeskittymän arvioinnin tehokkuuden kannalta tarpeen pyytää rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvilta säännellyiltä yrityksiltä tietoja, joilla täydennettäisiin raportointivaatimusten perusteella jo käytettävissä olevia tietoja.
40. Koordinoijan ja toimivaltaisten viranomaisten väliseen tietojenvaihtoon voi kuulua muun muassa seuraavaa edellyttäen, että kyseiset tiedot ovat saatavissa:
- a) tapa, jolla rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvat säännellyt yritykset hallitsevat keskenään vuorovaikutuksessa olevia eri riskiluokkien riskejä
 - b) toimivaltaisten viranomaisten tekemät analyysit ja arvoinnit rahoitus- ja vakuutusryhmittymän alaryhmien tai yksittäisten yritysten sisäiseen raportointiin ja rajoihin liittyvistä järjestelmistä
 - c) eri alojen väliset riskikeskittymät, joita ei ole jo arvioitu alakohtaisesti rajatylittävällä tasolla.
41. Koordinoijan ja toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava toisilleen riskikeskittymiin liittyvistä valvontatoimista tai -toimenpiteistä, jotka kohdistuvat rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluviin yrityksiin. Koordinoijan olisi oltava valmis helpottamaan yhteisten aiheeseen liittyvien valvontamenettelyjen määrittämistä.

Keskinäisten liiketoimien arviointi

42. Suorittaessaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvien säänneltyjen yritysten keskinäisten liiketoimien lisävalvontaa koordinoijan olisi yhteistyössä asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa seurattava, johtavatko keskinäiset liiketoimet mahdollisesti leviämiskeskeiseen ryhmittymään, eturistiriitihin ja/tai alakohtaisten sääntöjen kiertämiseen.
43. Koordinoijan ja toimivaltaisten viranomaisten olisi rahoitus- ja vakuutusryhmittymän rakenne huomioon ottaen päätettävä, pyydetäänkö rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvilta säännellyiltä yrityksiltä lisätietoja niiden tietojen lisäksi, joita jo kerätään eri lainkäyttöalueilla ja toimialoilla käytössä olevan raportoinnin avulla.
44. Koordinoijan ja toimivaltaisten viranomaisten olisi sovittava seuraavista seikoista:
- a) minkä tyyppiset keskinäiset liiketoimet otetaan valvonnan piiriin, kun otetaan huomioon rahoitus- ja vakuutusryhmittymän rakenne ja direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 18 kohdan mukainen keskinäisten liiketoimien määritelmä ja
 - b) keskinäisten liiketoimien ilmoittamista koskevat kynnysarvot, jotka perustuvat pääomaa koskeviin ja/tai teknisiin säännöksiin.

45. Koordinoijan ja toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava toisilleen keskinäisiin liiketoimiin liittyvistä valvontatoimista tai -toimenpiteistä, jotka kohdistuvat rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluviin yrityksiin. Koordinoijan olisi oltava valmis helpottamaan yhteisten aiheeseen liittyvien valvontamenettelyjen määrittämistä.

Sisäinen valvonta ja riskienhallintajärjestelmien arviointi

46. Arvioidessaan riskienhallintajärjestelmiä ja sisäistä valvontaa koordinoijan olisi tehtävä yhteistyötä asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
47. Toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava koordinoijalle asiaankuuluvia tietoja suorittamistaan säänneltyjen yritysten riskienhallintajärjestelmien ja sisäisen valvonnan arvioinneista (yksittäisten yritysten tai alakonsolidoinnin tasolla), niissä havaituista merkittävistä puutteista ja arvioinneissa käytetyistä menetelmistä.
48. Koordinoijan olisi keskusteltava yksittäisistä arvioinneista ja kokonaisarvioinnista asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotta voitaisiin
- a) arvioida alakohtaisten riskienhallintajärjestelmien ja sisäisen valvonnan soveltuvuutta ryhmittymän olennaisten riskien rajoittamiseen ja mahdollisten riskien leviämiskanavien tunnistamiseen
 - b) luoda asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille yhtenäinen kuva rahoitus- ja vakuutusryhmittymän riskienhallintajärjestelmistä ja sisäisestä valvonnasta.

V osasto – Valvonnan suunnittelu ja valvontatoimien koordinointi jatkuvassa toiminnassa ja kriisitilanteissa

Valvontatoimien suunnittelu ja koordinointi

49. Koordinoijan olisi IV osaston mukaisesti toteutetun analyysin jälkeen sisällytettävä rahoitus- ja vakuutusryhmittymän valvontatoimien suunnittelu ja koordinointi kollegiomenettelyyn yhteistyössä asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
50. Jos käytössä on 17 kohdassa kuvattuja erityisiä menettelyyn liittyviä järjestelyjä, koordinoijan olisi järjestettävä kollegion fyysinen kokoontuminen vähintään kerran vuodessa.
51. Jos lisävalvontaa toteuttavan alakohtaisen kollegion esityslistalle ei ole lisätty asiaa koskevaa kohtaa, koordinoijan olisi alakohtaisen kollegion puheenjohtajan ominaisuudessa pyydettävä vähintään kerran vuodessa toisen alakohtaisen kollegion

puheenjohtaja tai, jos tällaista kollegioita ei ole, toimivaltaiset viranomaiset osallistumaan kokoukseen, jonka puheenjohtajana toimii koordinoija. Koordinoijan olisi lisättävä kokouksen esityslistalle lisävalvontaan liittyviä kohtia. Muilta finanssisektoreilta kokoukseen kutsuttujen toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava ehdottaa lisää kohtia kollegion kokouksen esityslistalle.

Koordinoitu toimintasuunnitelma

52. Jos on perustettu vain yksi alakohtainen kollegio, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvontaan liittyvät valvontatoimet olisi sisällytettävä kollegion koordinoituun toimintasuunnitelmaan. Lisävalvontaan liittyvät toimet olisi merkittävä erikseen, ja niiden osalta olisi viitattava direktiivin 2002/87/EY mukaisiin valvontatoimiin.
53. Jos rahoitus- ja vakuutusryhmittymän lisävalvontaa toteuttavan alakohtaisen kollegion esityslistalle on lisätty asiaa koskeva kohta, koordinoijan olisi asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan päätettävä, laaditaanko lisävalvontatoimia varten erillinen koordinoitu toimintasuunnitelma. Jos alakohtainen kollegio vastaa rahoitus- ja vakuutusryhmittymän valvonnasta, rahoitus- ja vakuutusryhmittymää koskeva koordinoitu toimintasuunnitelma olisi sisällytettävä erillisenä osana kollegion koordinoituun toimintasuunnitelmaan.

Tehtävänjako ja tehtävien siirtäminen

54. Koordinoijan olisi johdettava alakohtaiset säännöt huomioon ottaen keskustelua siitä, pitäisikö muitarahoitus- ja vakuutusryhmittymän rahoitusaseman yleiseen arviointiin ja lisävalvontaan liittyviä tehtäviä jakaa ja siirtää, ja jos pitäisi, niin miten. Keskustelussa olisi otettava huomioon se, miten valvottavat yritykset on organisoitu, ja keskustelun olisi oltava oikeassa suhteessa rahoitus- ja vakuutusryhmittymän luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden.

Valmiussuunnittelu

55. Viranomaisten yhteistyön toteuttamiseksi kriisitilanteissa alakohtaisesti laaditut valmiussuunnitelmat⁵ olisi jaettava kaikille toimivaltaisille viranomaisille, jotka vastaavat rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvan säännellyn yrityksen valvonnasta ja joiden työtä koordinoija koordinoi. Jos vain yhdelle alalle on tehty valmiussuunnitelma, se olisi annettava muista aloista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten käyttöön ja siihen olisi kirjattava näiden toimivaltaisten viranomaisten yhteystiedot. Koordinoijan olisi vastattava valmiussuunnitelman ylläpitämisestä rahoitus- ja vakuutusryhmittymän tasolla.

⁵ Direktiivin 2013/36/EU 114 artiklan 1 kohdassa ja [direktiiviä 2009/138/EU täydentävän komission delegoidun asetuksen (EU) N:o .../..., annettu xxx] tarkoitetut valmiussuunnitelmat.

VI osasto – Toimivaltaisten viranomaisten päätöksentekomenettelyt

56. Tässä VI osastossa esitetään menettelyt, joita toimivaltaisten viranomaisten olisi noudatettava direktiivissä 2002/87/EY tarkoitetuissa päätöksentekomenettelyissä. Direktiivissä päätöksentekomenettelyt jaetaan neljään pääluokkaan: kuulemisprosessiin liittyvät menettelyt, sopimusprosesseihin liittyvät menettelyt, vuosittaisten poikkeusten uudelleenarvioinnin menettelyt ja täytäntöönpanotoimenpiteiden koordinoitimenettelyt.

Kuulemisprosesseissa käytettävät menettelyt

57. Tässä osastossa tarkoitetut kuulemisprosessit ovat seuraavat:
- a) direktiivin 2002/87/EY 6 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti toteutettu kuulemisprosessi
 - b) direktiivin 2002/87/EY 12 artiklan kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti toteutettu kuulemisprosessi
 - c) direktiivin 2002/87/EY 18 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti toteutettu kuulemisprosessi.
58. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kuulemisia järjestäessään toteutettava seuraavat toimet:
- a) kuulemisen toteuttavan toimivaltaisen viranomaisen olisi ilmoitettava selkeästi kuulemisen aihe, ehdotettu päätös perusteluineen ja kuultavilta toimivaltaisilta viranomaisilta odotettavan vastauksen luonne
 - b) kuulemisjakson pituuden olisi oltava vähintään kaksi viikkoa, ja koordinoija voi kiireellisissä tapauksissa lyhentää sitä, ellei alakohtaisessa kollegiossa sovituissa koordinoitijärjestelyissä toisin ilmoiteta
 - c) jos kuultava toimivaltainen viranomainen ei toimita vastausta kuulemisjakson aikana, kuulemisen toteuttavan toimivaltaisen viranomaisen olisi katsottava, ettei kyseinen toimivaltainen viranomainen vastusta ehdotettua päätöstä.

Sopimusprosesseissa käytettävät menettelyt

59. Tässä osastossa tarkoitetut sopimusprosessit ovat seuraavat:

- a) direktiivin 2002/87/EY 3 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan mukainen sopimusprosessi
 - b) direktiivin 2002/87/EY 5 artiklan 4 kohdan mukainen sopimusprosessi
 - c) direktiivin 2002/87/EY 10 artiklan 3 kohdan mukainen sopimusprosessi
 - d) direktiivin 2002/87/EY 18 artiklan 3 kohdan mukainen sopimusprosessi
60. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sopimuksen teon yhteydessä toteutettava seuraavat toimet:
- a) koordinoijan olisi ennen sopimuksen tekemistä johdettava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten välistä keskustelua ja järjestettävä yksi tai useampi fyysinen kokoontuminen tai etäkokous (puhelinneuvottelu)
 - b) kun sopimus on tehty, se olisi esitettävä kirjallisena asiakirjana, joka sisältää riittävästi perusteluja sopimuksen tueksi. Asiakirja olisi allekirjoitettava koordinoijan ja muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten puolesta. Jos sopimukseen ei päästä, koordinoijan olisi minkä tahansa muun toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan kuultava asiaankuuluvaa Euroopan valvontaviranomaista. Jos Euroopan valvontaviranomaista kuullaan, kaikkien toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava sen neuvot huomioon sopimusta tehtäessä. Jos yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen kieltäytyy sopimuksen tekemisestä, muut toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin päästä sopimukseen keskenään, jolloin koordinoijan olisi ilmoitettava asiaankuuluvalla Euroopan valvontaviranomaiselle, ettei täyteen yksimielisyyteen päästy.
 - c) koordinoija voi kutsua kolmansien maiden valvontaviranomaisia kirjallisen sopimuksen osapuoliksi, jos kyseisiin kolmansien maiden valvontaviranomaisiin sovellettavat salassapitovaatimukset arvioidaan muihin valvontaviranomaisiin sovellettavia vaatimuksia vastaaviksi.

Poikkeuksien vuosittaisessa uudelleenarvioinnissa käytettävät menettelyt

61. Arvioidessaan vuosittain uudelleen lisävalvonnan toteuttamiseen sovellettavia poikkeuksia ja arvioidessaan uudelleen direktiivin 2002/87/EY 3 artiklassa esitettyjä määrällisiä indikaattoreita ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymiin direktiivin 2002/87/EY 3 artiklan 9 kohdan mukaisesti sovellettavia riskiperusteisia arviointeja toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava seuraavat toimet:
- a) suorittaessaan uudelleenarviointeja toimivaltaisten viranomaisten olisi noudatettava valvontasuunnitelmaa, josta olisi sovittava hyvissä ajoin

- b) koordinoijan olisi johdettava uudelleenarviointia ja koordinointiprosessia sekä järjestettävä tarvittavat kokoukset
- c) koordinoijan olisi arvioitava resurssien tarve ja ilmoitettava siitä asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille; koordinoijan ja muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten olisi myönnettävä koordinoijan arvion mukaiset resurssit
- d) jos uudelleenarvioinneista käy ilmi, että poikkeuksiin, kvantitatiivisiin indikaattoreihin tai riskiperusteisiin arviointeihin on syytä tehdä muutoksia, toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava 60 kohdassa esitettyä menettelyä kyseisiä muutoksia koskevan sopimuksen tekemiseksi.

Täytäntöönpanotoimenpiteiden koordinoinnissa käytettävät menettelyt

- 62. Koordinoidessaan direktiivin 2002/87/EY 16 artiklan nojalla toteutettavia täytäntöönpanotoimenpiteitä ja valvontatoimia niiden tilanteiden korjaamiseksi, joissa (i) finanssiryhmittymän säännellyt yritykset eivät noudata 6–9 artiklassa tarkoitettuja lisävaatimuksia, (2) vaatimukset täyttyvät, mutta vakavaraisuus voi silti olla vaarassa tai (iii) keskinäistenliiketoimet tai riskikeskittymät ovat uhka säänneltyjen yritysten rahoitusasemalle, toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava seuraavat toimet:
 - a) koordinoijan olisi johdettava koordinointiprosessia sekä järjestettävä tehtävän täyttämisen vaatima määrä kokouksia
 - b) koordinoijan olisi arvioitava resurssien tarve ja ilmoitettava siitä asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille; koordinoijan ja muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten olisi myönnettävä riittävät resurssit koordinoijan arvion mukaan.
- 63. Täytäntöönpanotoimien koordinointiin olisi sovellettava III osastossa kuvattuja tietojenvaihtoprosesseja.

VII osasto – Loppumääräykset ja täytäntöönpano

- 64. Näitä ohjeita sovelletaan sivulla 3 tarkoitettun raportointivaatimuksen päivästä alkaen.